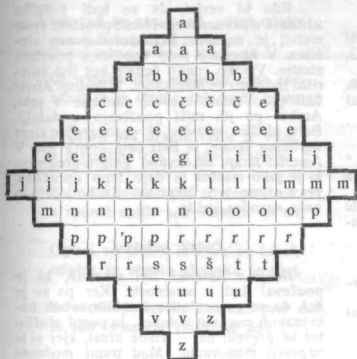

Demant.

Priobčil J. Roš.

Besede značijo:

- 1.) soglasnik;
- 2.) to, kar ima človek v spanju;
- 3.) smrtonosno stvar;
- 4.) zvezdo;
- 5.) to, kar ima ptica;
- 6.) znanstvenika;
- 7.) dva navadna ptiča;
- 8.) mesto na Kranjskem;
- 9.) evropsko državo;
- 10.) domačo žival;
- 11.) rokodelca;
- 12.) soglasnik.

Besede po sredi od zgoraj dol in od leve na desno značijo klic slovenski mladini.

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Volk in lisica.

Lisica bi se rada iznebila nadležnega volka, ki ji je že večkrat s svojo nerodnostjo pokvaril ves lov in spravil tudi svojo in njeno kožo — preblizu krznarju.

„Danes,“ si misli zvijačnica, „danes ali pa nikdar!“ In povabi volka s seboj v bližnjo vas, kjer so svatovali pri županu.

„Pojdi le brez skrbi v ovčjo stajo,“ mu veli, „in poživi si sestrađani želodec. Vsi svatujejo, pa svatuj še ti. Jaz pojdem

gledat, odkod preti nevarnost, da te opozorim pravočasno.“

„Pa svatujmo vsi,“ de volk in ožide. Lisica se je splazila v kurnik in si privoščila več najlepših piščet, ki so se materi županji smilila, da bi jih zadavila za pojedino. Domači pes je pa zavohal volka v bližini, popustil torilo z ričetom in svinjskimi kožami ter šel s krikom in vikom branit gospodarjevo lastnino.

Prihiteli so ljudje in volka tako naklestili, da je kar opletal s hrbtom in zadnjimi nogami.

Lisica mu je kmalu za petami; vendar ni pozabila prej, ko je pes tekel v stajo, skočiti k njegovemu torilu in si nametati kož in kuhanega ričeta na glavo. Volku je pa tožila:

„Vidiš, prijatelj! Tako-le so me zdelali: črepinjo imam prebito, da mi gledajo možgani iz glave.“

„Hudo so te res,“ zdahne volk. „A poglej moj omahujoči hrbet. To je tudi hudo.“

„E, ni hudo, ne! Prijatelj, moj prijateljček zlati! Meni se meša pamet. Lepo te prosim, nesi me, nesi me, da me ljudje ne dohit in ne pobijejo.“

Volk se smili lisica, pa jo zadene na hrbet.

Lisica sedi moško na polomljenem hrbtu in poskakuje, da bi ugonobila volka in še glasno modruje sama s seboj:

„Bolnik pa zdravega nosi! Hm! Bolnik pa zdravega nosi!“

„Kaj praviš? Čakaj, te vržem!“

„O, volčič, moj ljubi prijateljček! Reši me, reši! Ali ne vidiš, da se mi meša. O, moji možgani!“

Volk je verjel, bežal in se utrudil. Noč je bila, in polni mesec se je smejal na nebu.

Prideta k širnemu napajališču.

„Lisica! Jaz sem lačen!“

„E, tudi jaz že nekaj časa ližem tace.“

„Jaz ne morem naprej. Raztržem pa tebe.“

„Stoj! Kmalu se okrepčava. Vidiš tam-le v dnu vode sir!“ — Pokazala mu je v napajališče, odkoder je odseval lunin ščip.

„Spijva vodo, pa nama ostane sir.“

Molče sta se spravila oba na delo.

Volk je hlampal vodo v največjih štrbunkih, lisica jo je samo lizala.

Kmalu je bil volk sit in napet, da ni mogel nikamor.

„Posili se, posili!“

„Da počim!“

„Pa pojdi skakat tam-le čez plot, da se izlačniš.“

Volk gre skakat čez plot in se po nekoliko skokih nabode na kol v plotu, kjer žalostno pogine.

„Vidiš,“ mu reče zaničljivo lisica, „zakaj si tako neumen, da vse verjameš?“ Potem si otrese svinjske kože in ričet z glave in odide mirno v svojo luknjo.

Dobrávec.

Denar iz Amerike.

O preteklem Božiču so pripeljali parniki „St. Louis“, „Cesar Viljem II.“ in

„Oceanic“ iz Amerike v Evropo poldrugi milijon dolarjev (1 dolar = 4 K 93¹/₂ h), ki so jih poslali evropski Američani svojim sorodnikom v staro domovino. Od tega denarja so dobili Angleži 628.399 dolarjev, Nemci pa 239.452 dolarjev. Parnik „St. Louis“ je pripeljal 736.000, „Cesar Viljem II.“ 417.501 in „Oceanic“ 255.456 dolarjev. Morda se je izgubil kak dolarček tudi v naše slovenske kraje!

Ameriški Slovani.

Ameriški Slovani nikoli ne taje svoje narodnosti. V Clevelandu hočejo sedaj prirediti veliko slovansko razstavo, ki se je udeležijo vsi ameriški Slovani, da pokažejo tudi tujemu svetu moč in napredek slovanstva.

Žuželke — jed.

Kdo bi verjel, da so tudi žuželke užitne! Pa je vendar res! Neke posebne vrste metulj je rojenim Avstralcem prava slaščica. V Abesiniji jedo kobilice s posebno slastjo. Visoko cenijo čebele kot jed ameriški Indijanci in Mehikanci. V Srednji Afriki tudi jedo razne hrošče, ukuhane v juhi, Arabci pa jih rajši uživajo z datelji. Bela afriška mravlja, ki provzroča sicer ogromno škode, je tudi baje dobra jed. V Ameriki imajo takozvano grugru-gosenico, ki je jako masna in daje, lepo oprazena, prav užitno jed. Nam seveda bolj prijaajo naša narodna jedila.

Čudak čudakov.

Nekje v Ameriki živi umetnik, ki je poučeval ljudi v umetnosti. Ker pa se je bal, da se ga ne loti v zatohlih sobah kakršnakoli nevarna bolezen, je pustil službo ter se preselil na — visok hrast, kjer si je napravil stanovanje. Med tremi močnimi vejami si je razpel šotor, v katerem je prostora za dvajset oseb. Kdor hoče obiskati tega čudnega stanovalca, mora sestiti v gugalnico, ki jo ptezajo z vrvjo v višočino.

Pravda zaradi treh vinarjev.

Na Nemškem so tožili starko, ker je odnesla iz grajskega gozda nekoliko suhih vejic. Zaraditega so bile pred sodnijo tri obravnave. Pri tretji obravnavi so obsodili ubožico na 24 ur v zapor in v povrnitev sodnih stroškov. Škodo so cenili izvedenci na tri vinarje, pravda pa velja nad sto kron. Bog ve, kdo jo bo plačal?

Rešitev zastavice v podobah v prvi številki.

Ljubimo se med seboj in podpirajmo se pri delu za srečo domovine!

Rešilke: Földi, Sandka in Vidka Samsa v Ilir. Bistrici.